

CONTEXT

NO ÉS AIXÒ, COMPANYS L'Arquebisbe de Paris també demana perdó

Fa molt temps que l'Església francesa demana perdó cada dos per tres. O estan molt peneditos o és que hi ha molta merda a perdonar.

insinuació, que juguin i que siguin feliços. Les mans brutes no són les que han tocat unes tetes.

Els catòlics estan fets a demanar perdó. Tothom coneix l'amic que pecca de dilluns a divendres, dissabte es confessa diumenge va a missa i combrega d'allò més net de consciència i el dilluns torna a pecar. El catolicisme és un pacte notarial amb el cel. No hi ha consciència, manen les lleis.

Sembla que l'església francesa ha seguit el pas dels seus ramats o feligresos. Pequen durant segles i quan arriba l'hora (es destapa el merder) demanen perdó. Fantàstic, qüestionable però comparant amb altres comunitat religioses com la espanyola, tot un detall.

El que tampoc caldria és passar-se. Ser més papista que el Papa i anunciar als quatre vents que un dia, el Mossèn de Ceret, per exemple es va fer una palla al paller de son pare quan tenia set anys. No cal.

L'arquebisbe Michel Aupetit confessa haver tingut relació amb una dona però, adverteix, no sexual. Ok i aleshores de què l'hem de perdonar? Si la Sra. en qüestió s'estava morint i en donar-li ell els sants olis li va tocar el front, no cal que es disculpi. Si era la seva mare o la seva germana, fins i tot la seva possible cunyada, tampoc. Una amiga, una amistat ben avinguda amb qui parlar de tot, que tingui les que vulgui. I si té una amiga major d'edat que accepta una relació sexual per imaginativa que sigui, tampoc cal que es disculpi.

El problema de l'església no és viure el sexe sinó aprofitar el seu poder per treure engrunes de plaer a persones que poden quedar per sempre marcades. Si juguen com els altres mortals, si accepten el no a la seva

